

15 JULI 1925

No. 14

30e JAARGANG

# DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT  
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

„Och dat Israëls verlossing uit Zion kwame! Als de Heere de  
gevangenen zijns volks zal doen wederkeeren, dan zal Jakob zich  
verheugen, Israël zal verblijd zijn.” Psalm 14:7.

## Gave en macht van Profetie zooals die door de Ouderlingen van de Herstelde Kerk van Christus beoefend zijn.

Toespraak, gehouden in den Salt Lake Tabernakel,  
op Zondag 19 October 1924, door Ouderling  
NEPHI L. MORRIS van Salt Lake Stake.

(Vervolg.)

*Naar een Rabbi.*

Orson Hyde ging naar Londen. Met zijn geloofsbriefen bij zich zocht hij een interview met den rabbi dr. Salomon Herschell van de Joodsche Kerk in de wereldstad. De rabbi had een kwetsuur en kon het interview niet geven, dat door den zendeling gezocht werd. Orson Hyde deelde hem in een brief mede het doel en de belangrijkheid van zijn zending aan het huis van Israël, en verhaalde o.a. van de omstandigheden van zijn goddelijke roeping voor deze zending en den aard van de profetie, die negen jaar geleden over zijn hoofd was uitgesproken door een jongeman, Joseph Smith, met wien hij te dien tijd slechts kort daarvoor kennis had gemaakt. Hij verzekerde den rabbi, dat God aan dezen man Zijn wil bekend had gemaakt aangaande de vele dingen, die in dezen tijd en eeuw in de wereld zouden gebeuren.

In Berlijn gaf ouderling Hyde onderwijs in de Engelsche taal, leerde zodoende Duitsch en vergaarde ook voldoende middelen om zijn reis naar het Oosten verder voort te zetten. Ten laatste bereikte hij de stad Jeruzalem, en vroeg in den morgen van den

24sten October 1841, zoo spoedig als de poorten der Heilige stad geopend werden, ging Orson Hyde naar buiten over de historische beek Kedron en klom op naar den Olijfberg. Met een geïmproviseerde tafel zette hij zich daar neder en schreef een gebed en zeggende het land van Palestina in voor de wedervergadering der Joden. Ik denk niet dat het verkeerd zal zijn om den tijd te nemen en een gedeelte van dit wonderbaar inzegningsgebed voor te lezen.

### *Gedeelte van het Gebed.*

„O Heere! uw dienstknecht is gehoorzaam geweest aan het hemelsche visioen, dat Gij in zijn geboorteland aan hem gaaft!” (Laat mij tusschen twee haakjes bekend maken, dat Orson Hyde zichzelf in een visioen gezien heeft, alleen staande op den Olijfberg; John E. Page heeft nimmer de kust van Amerika verlaten, zooals ik tevoren heb gezegd.) „Onder de schaduw van Uwen uitgestrekte arm is hij veilig op deze plaats aangekomen om dit land aan U op te dragen en te heiligen voor het vergaderen van Juda's verspreide overblijfselen, volgens de voorspellingen der heilige profeten — voor het weder-opbouwen van Jeruzalem, nadat het zoolang door de Heidenen vertreden is en voor het oprichten van een Tempel ter eere van Uwen naam..... Verwijdert de onvruchtbaarheid en kaalheid van dit land en laat bronnen van levend water op dit dorstig land overvloedig tevoorschijn komen.....

.....„Laat het land overvloediglijk vruchtbaar worden, wanneer haar rechtmatige erfgenamen het wederom bezitten..... Laat Uw groote liefde overwinnen en het ongelooft van Uw volk ten onder gaan. Verwijdert hun steenen hart en geeft hun een hart van vleesch..... Geeft hun den lust om op dit land te vergaderen volgens Uw woord..... Weest Gij alzoo de harten van koningen en machten der aarde genadig om met een vriendelijk oog naar deze plaats te zien. Laat hen weten dat het Uwe goede wil is om het Koninkrijk voor Israël te herstellen. Verhef Jeruzalem als haar hoofdstad en vorm haar volk tot een onderscheiden volk en bestuur! Laat dat volk of die natie, die een behulpzame hand ten bate van Abraham's kinderen zullen bieden in het opbouwen van Jeruzalem, gunst in Uw oogen vinden. Laat geen vijand over hen heerschen, noch pestilentie of verwoesting over hen komen, maar laat de heerlijkheid van Israël hen overschaduw, en de macht van den Allerhoogste hen beschermen; terwijl de natie of dat koninkrijk, dat U niet wil dienen in dit glorieus werk, volgens Uw woord ten gronde zal gaan. Ja, die naties zullen geheel en al verwoest worden.” (Aangehaald uit Jesaja.)

Nadat Orson Hyde dit gebed opgezonden had, dat ik gedeeltelijk heb voorgelezen en zijn goeden vriend van Philadelphia herdacht had, voor wien hij den Heere bad om hem in al zijn handel en wan-

del te zegenen, maar bovenal in de rijkdommen der eeuwigheid bad hij voor zijn vrouw en kinderen voor hun benoedigdheden en voor de heiligen gedurende hun vervolgingen. Hij zette een monument op ter gedachtenis aan de gebeurtenis, zooals de Oostersche gewoonte is en ging terug naar de stad Jeruzalem.

### *Een brief aan een mede-arbeider.*

Hij vertoefde bij een zekere mevrouw Whiting, de echtgenoot van een Engelschen zendeling, die als resultaat van zijn werk onder de Joden slechts 3 bekeerlingen had. Eenige maanden later ging Orson Hyde terug naar het vasteland van Europa en naar Londen. Te Triëst, aan de Adriatische kust, schreef hij een brief naar Parley P. Pratt, den schrijver van het gezang dat we gezongen hebben, en die de uitgever van de „Millennial Star” was in de stad Liverpool. Hij maakte een verslag van zijn werkzaamheden, en vertelde hoe langzaam de Joden waren om zijn boodschap te ontvangen, en van het inzegenen van het land, de vreugde, die hij genoot in het beoefenen van zijn apostolische roeping, en in het volbrengen van zijn zending naar Jeruzalem. Dan zeide hij, sprekende over de toekomst van Jeruzalem:

„De Joodsche natie was door politieke macht en invloed verbroken, en haar onderdanen waren overal verspreid; en ik durf zeggen, dat zij door politieke machten en invloeden vergaderd en weder opgebouwd zal worden; en verder — en hier is het merkwaardigste — „dat Engeland is bestemd in de wijsheid en voorzienigheid der hemelen om den arm van politieke macht uit te strekken en vooraan te staan in deze roemrijke onderneming.”

Parley P. Pratt bezat den eenvoud van geloof om dezen zelfden brief en de woorden, die ik gelezen heb in deel 2 van de „Millennial Star”, in 1842 te publiceeren. Deze voorspelling was daardoor aan de „onsterfelijke bewaring van de drukpers” gegeven.

Daar hebt gij een bekendmaking van de gave van profetie. In de geheele Christenwereld, sedert de dagen van Paulus en Petrus, is er geen profeet opgestaan, die onder de macht van God kon spreken en gebeurtenissen voorspellen, zooals deze mannen deden in dit geval. Orson Hyde, bijna vergeten en begraven op een afgelegen begraafplaats van een klein dorpje in Sanpete; deel 2 van de „Millennial Star” begraven in het stof van een drie kwart eeuw, is ook bijna vergeten.

### *Jaren gaan voorbij.*

Vijftig jaar zijn voorbijgegaan en nog een twintigtal, toen de groote wereldoorlog in 1914 uitbrak. Engeland had haar hoogste belangen in het Oosten — het Suezkanaal, Gibraltar, de Oriënt, de

bovenkust van Afrika — alle punten van strategische waarde. Generaal Maude werd naar het Oosten gezonden, maar faalde in zijn overhaastige campagne om zijn doel te bereiken. Generaal Sir Edmund Allenby werd later gekozen om dit groote werk te volbrengen en slaagde ten laatste na een zeer heldhaftigen strijd, vol van allerlei hindernissen — behoefte aan water, verschrikkelijke moeilijkheden met voertuigen enz. Niettegenstaande dit alles, omsingelde generaal Allenby op den 10den December 1917 de stad Jeruzalem, en den volgenden dag gingen zij haar binnen zonder dat eenige weerstand geboden werd, en namen haar op vreedzame wijze in bezit. Geen steen werd verplaatst, geen centimeter aarde werd verstoord, geen gewerschot werd gelost, zelfs geen saluut aan de overwinnaars, maar de poorten werden geopend alsof het een groote, godsdienstige praalvertooning was, en generaal Sir Edmund Allenby nam met zijn staf de heilige stad in bezit, vaardigde oogenblikkelijk een bekendmaking af, waardoor de krijgswet gevestigd werd.

In verscheidene talen, die daar in die veeltallige samenleving gesproken werden, publiceerde hij een kennisgeving, aan allen rasgodsdienstige en politieke vrijheid verzekerende, en verklaarde al de tempels als heilige en ongeschonden plaatsen, omdat die stad de geboorteplaats van de drie grootste godsdiensten ter wereld was — de Joodsche-, Christelijke- en de Mohammedaansche leer.

### *Open voor de Joden.*

Direct, nadat de bezetting van Jeruzalem volbracht was en het Engelsche gouvernement in zekere en onbestreden contrôle geplaatst was, stelde generaal Allenby de regeering in Engeland er mee in kennis. Minister Balfour maakte de staatkunde van het Engelsche gouvernement duidelijk bekend, met betrekking tot de Joden in Palestina. Hij maakte de vriendschap van het Engelsche volk, met betrekking tot de Zionisten-beweging, bekend, en hierdoor waren de poorten van Jeruzalem wijd open voor de Joden van de geheele wereld.

Toen dit alles volbracht was, stelde de regeering aan het einde van den oorlog zekere gevolmachtigden in het Oosten aan. De kleine republiek Armenië werd georganiseerd in het Noorden; Frankrijk legde beslag op een andere streek, Italië kreeg haar deel, maar toen de Engelsche staat van mandaat opgesteld werd, was deze gemaakt om geheel Palestina te bevatten en zodoende werd de profetie van Orson Hyde letterlijk en op wonderbaarlijke wijze vervuld. Hij zeide: „Het is „in de wijsheid en voorzienigheid der hemelen besloten, dat het Engelsche volk zijn arm van politieke macht uit zoude strekken en een van de voornaamste

plaatsen zou innemen in de roemrijke onderneming", om de Joden in hun Beloofde land vanouds te herstellen.

*Met absolute macht.*

Toen de schuldcommissie was opgesteld, die met de zaken van den Syrischen omtrek te doen had, werd een Engelschman, die Sir Adam Block heette, tot voorzitter der commissie benoemd. Geen dollar van de schuld kon betaald worden, noch kon er een dollar ontvangen worden voor de vereffening van geschillen zonder de goedkeuring van den hooggeplaatsten Engelschman. En toen de volmacht, die Engeland op zich genomen had, volkomen geregeld was, werd een Jood, Sir Herbert Samuël genaamd, een Engelsch onderdaan, als hoofdcommissaris van Palestina benoemd. Hij was met de geheele macht bekleed, om al de zaken van die streek te behandelen, slechts onderdanig zijnde aan het bestuur te Downingstreet, Londen. Al de macht, zoowel de land-, als de zee-macht van het Engelsche gebied, stonden hem terzijde. Sir Herbert Samuël, die de jongste nakomeling van den eenmaal gevreesden en machtigen Salomo was, oefende meer macht uit en geniet tot op heden een heerlijkheid, die nimmer in de schaduw gesteld kon worden door zijn koninklijken voorganger in al zijn pracht en praal.

Laat mij het herhalen. Orson Hyde verklaarde dat, wanneer die begeerde gebeurtenis, van de wedervergadering der Joden in het land van hun vaders in de stad waar David woonde, zou voorkomen, het gedaan zou worden door de politieke macht van het Engelsche volk en dat de Engelsche natie vooraan zou staan in die roemrijke onderneming. Vele profeten hebben deze gebeurtenissen voorspeld. Misschien hebben honderden voorspeld, dat Jeruzalem weder opgebouwd zou worden en het zaad van Abraham weder gevestigd zou worden als een natie in hun Beloofd Land, maar door al de annalen der geschiedenis sedert de mensch in den naam der Godheid gesproken heeft, heeft slechts één profet voorspeld, dat het Engelsche volk het goddelijk uitverkoren instrument zou zijn in het tot stand brengen van die gewichtige gebeurtenis; en die man was Orson Hyde, een Apostel van de Kerk in deze Evangelie-dispensatie.

Toevallig is het een zaak van buitengewoon belang om op te merken, dat er bij de staf van generaal Allenby, die door Fransche, Italiaansche en Amerikaansche officieren vergezeld werd, een achterneef van den man was, die deze groote profetie aangaande Engeland's rol in deze gebeurtenis gemaakt had. Parley P. Pratt zong: „Zie, Israël, vervuld met vreugd, zal nu tehuis vergaderd worden en besteden hun weelde en middelen om Jeruzalem op te bouwen.”

*Met verlangen voorwaarts ziende.*

Zoodra Lord Balfour de politiek van zijn regeering met betrekking tot de Joden bekend had gemaakt, keerde de Joden van alle deelen der aarde, waar zij als kaf door den wind verspreid waren, hun gezicht en hart naar Jeruzalem. Niet alle Joden hebben in Palestina gewoond. Nimmer zullen alle Joden daar vergaderen. Ik kan me voorstellen, dat zeer weinigen er om geven dit land van Gouden Gelegenheid (Amerika) te verlaten voor het een of ander, dat Palestina in staat schijnt te zijn, hun veeleischende gevoelens in deze periode van zijn ontwikkeling aan te bieden. Maar de onderdrukte Joden van het eenmaal, indien niet nog steeds, tyrannieke Rusland en Oostenrijk en andere Balkanstaten, wier grond door Joodsch bloed gedrenkt is van de vele eeuwen, die voorbijgegaan zijn, zien met verlangen uit naar de wederopbouw van Jeruzalem, en het weder in bezit nemen van Palestina, zooals een zoon uitziat naar zijn terugkeer naar huis.

Een Russische rabbi vertelde mij eenige jaren geleden, dat er 500.000 Joden in dien tijd op weg waren naar het Heilige Land, maar het groote werk van herbouwen en voorbereiden moet het emigreeren voorafgaan. Straten en huizen moeten er gebouwd worden, voor watertoevoer en gezondheidsmaatregelen moet gezorgd worden, voordat een groote toename van bevolking zich daar kan vestigen. Met andere woorden, zooals Parley P. Pratt in zijn gezang ziede: „Hun weelde en middelen” moeten besteed worden om Jeruzalem op te bouwen.

De fundatie van een groote universiteit is reeds gelegd en ik durf met zekerheid beweren, dat het geheele gebouw voltooid is. De Zionisten-beweging heeft een weldoordachte campagne gevoerd voor het verzamelen van geld, waarmede deze noodzakelijke verbeteringen en benodigdheden gemaakt kunnen worden voor het toestroomende volk, dat reeds op weg is. Het is slechts een paar jaren geleden, sedert President Heber J. Grant, ouderling Orson F. Whitney, en de vorige gouverneur Simon Bamberger, voor een gehoor verschenen in deze stad (Salt Lake City) en de medewerking van de Joden in deze streek verzochten, om de zaak van de Zionisten te helpen. De heilige wet van tiende wordt nu met buitengewone geschiktheid door de Joden over de geheele wereld ingeroepen voor het tot stand brengen van dit groote doel.

*In den wereld-oorlog.*

Een ander interessant iets in verband met de profetie is, dat Orson Hyde bad: „O Heere, beweeg de harten van koningen en naties om Uw bedoelingen met betrekking tot dit land bij te staan, en moge die natie bevrijd blijven van pestilentie, en het zwaard,

en de kastijdingen der aarde. Wat was de houding van de twee twistende naties met betrekking tot het Heilige Land gedurende den wereldoorlog? De Centrale machten waren Turkije geallieerd en waren verplicht en gedwongen de Turksche wetten in Palestina voort te zetten. Orson Hyde bad dat die naties, die de bedoelingen van den Heere met betrekking tot dit land niet wilden bijstaan, „totaal vernietigd zouden worden”. Aan den anderen kant, direct nadat Engeland en zijn geallieerden den toestand in het Oosten beheerschten, verklaarde hij zijn vriendschap met betrekking tot de doeleinden van God aangaande Palestina. En hoe is Engeland uit dien oorlog te voorschijn gekomen? Ongetwijfeld kwam hij door het hevige vuur met vreeselijker ondervindingen dan hij verwacht had, en met zwaarder verantwoordelijkheden dan die te eeniger tijd op hem gerust hebben. Maar hij kwam ook te voorschijn met grooter territoriaal bezit, grooter macht en heerlijkheid dan hij ooit te voren genoten had. Zijn wapenfeiten in dezen oorlog waren onvergelykelijk verheven boven al de daden van het verleden, omdat hij in een zaak triomfeerde die grooter was dan die van een natie — het was de zaak van menscheeljkheid en gerechtigheid.

### *Beklagenswaardig schouwspel.*

Aangaande de andere machten. Tot wat een beklagenswaardige toestand is Oostenrijk gekomen! Onmiddellijk na den oorlog was hij op politiek en financiëel gebied bankroet. Hij werd op het afslagblok ten offer gebracht, maar er was geen koper, niet-tegenstaande al de prijzen die geboden werden. Hem werd slechts toegestaan als een politieke noodzakelijkheid te blijven bestaan, en de heerlijkheid, die eenmaal Oostenrijk was, is nu tot stof verlaagd, met het huis Habsburg inbegrepen. En wat is er van de Hohenzollern geworden? De eenmaal keizerlijke oorlogsaanvoerder is door de gevoelens van het volk belet ooit zijn keizerlijke voeten op vaderlandschen grond te zetten. Hij zit als een kluisenaar en deserteur in het kasteel van graaf v. Bentinck in Holland. Waar zijn de koningen en keizers van 't verleden? „De wind heeft hen doen wegwaaien.”

Ja, de Habsburgers en de Hohenzollerns en vele andere koninklijke personen zijn de laatste tiental jaren buiten het maatschappelijk leven gesloten. Had het gebed van onzen profeet-zending, dat op den Olijfberg geuit werd, meer dramatisch, meer tragisch kunnen zijn, of beter verhoord kunnen worden dan in het geval van deze twee eenmaal glorierijke keizerrijken? Wij gelooven in het beoefenen der profetische gave, en de tijd heeft ons blind vertrouwen in beide gerechtvaardigd. Van de stichters van ons geloof af tot de apostelen der Kerk en de ouderlingen der lokale

bediening, of de schrijvers van onze gezangen, heeft de profetische gave zich op een wonderbaarlijke wijze openbaar gemaakt. Het is zoo algemeen in de bediening hier en elders, dat we gefaald hebben haar waarde te waardeeren als een bewijs van de goddelijkheid, die altijd bij ons is.

*Wat hooger bewijs bestaat er?*

Indien, zooals Thomas Hartwell Horne zegt, „Profetie een wonderwerk van kennis is, een verklaring of een voorstelling van iets uit de toekomst, dat buiten de macht van menschelijke scherpzinnigheid om te onderscheiden of te berekenen is; en indien het het hoogste bewijs is, dat gegeven kan worden van bovennatuurlijke verbinding met de Godheid, en waarheid van een openbaring van God”, wat voor een hooger bewijs kan gevraagd worden door ernstige mannen en vrouwen, dan wat hier dezen middag voorgesteld is in verband met deze enkele profetie, die door Orson Hyde, een ouderling der Kerk, gedaan is? Wat voor een grootere getuigenis kunnen de Heiligen der Laatste Dagen vragen dan voor deze ontelbare profetieën, die gewoonlijk in de bediening van het priesterschap gemaakt worden?

Gij hebt de vervulling van een duizend profetieën gezien, die door de ouderlingen dezer Kerk voorspeld zijn. De wereld kan heden de letterlijke vervulling van deze profetie, die in 1841 door Orson Hyde aangaande Jeruzalem gemaakt is, aanschouwen. En dus mogen de Heiligen der Laatste Dagen en de wereld dit en andere profetieën hooren en lezen, en later de overeenkomstige gebeurtenissen waarnemen, waardoor zij en wij getuigen van een wonderwerk — een goddelijke profetie — worden!

Indien profetie het hoogste bewijs is dat gegeven kan worden van een goddelijke verbinding, wat hebben wij dan niet een menigte bewijzen, en wat een massa getuigenissen verklaren dit werk goddelijk te zijn? Bij dezen wil ik mijn nederige getuigenis van de goddelijkheid van dit groote Laterdaagsch werk toevoegen, en ik doe het in Jezus Christus' naam. Amen.

*Een open oog voor wat waar is en goed,  
leert het oog sluiten voor het leelijke  
en zondige, het verleidelijke en slechte.*



# DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: CHAS. S. HYDE — ASSISTENT: A. SIEVERTS

## ZONDAGSSCHOOLWERK.

Voor- en Naspel en Avondmaalvers voor de maand Augustus '25 kunnen in „De Ster” van 15 Mei gevonden worden.

GEZAMENLIJKE OPZEGGING VOOR AUGUSTUS 1925.

(Leer en Verbonden afdeeling 42, vers 42.)

„Gij zult niet lui zijn; want hij, die een luiaard is, zal het brood niet eten, noch de kleederen dragen van den arbeider.”

### Tot Wederziens.

Daar het onmogelijk voor mij is een iegelijk Broeder en Zuster een persoonlijken afscheidsgroet te brengen, zoo kom ik door middel van het veelgelezen orgaan „De Ster” u allen een hartelijk vaarwel toeroepen, tevens met de grootste dankbaarheid in onze harten voor de broederlijke en zusterlijke liefde en ondersteuning aan ons getoond, tijdens mijn ruim driejarige zending, die ik in ons vaderland heb doorgemaakt.

Dat de Heere u Zijn milden zegen hiervoor mag schenken, en dat wij elkander in Zion mogen wederzien, is onze wensch en bede in den naam van onzen Verlosser Jezus Christus.

Uw liefhebbende Br. en Zr. in het Evangelie,  
S. N. WETTER.  
C. WETTER-SCHMIDT.

### Afscheidsgroet.

Vóór onzen terugkeer naar huis, wenschen wij door middel van dit tijdschrift al de leden en onze vrienden, die wij hier in Holland achterlaten, eenige woorden van dankbaarheid en aanmaning toe te spreken. Wij hebben geleerd en ondervonden dat degenen, die den wil van Onzen Vader in den hemel volbrengen, inderdaad

onze broeders en zusters zijn. De groote lessen, die gij ons door uw mededeelzaamheid, uw opofferingen en standvastigheid hebt geleerd, zullen en kunnen nimmer vergeten worden. Daarom, onze geliefden, blijft getrouw en zoekt Gode te behagen. Weest nederig en tevreden onder alle beproevingen en blijft een voorbeeld waar gij u moogt bevinden.

Mogelijk kunt gij in deze woorden troost vinden, die, door den Heiland werden geuit: „Komt, gij gezegenden mijns Vaders, beërft het Koninkrijk, hetwelk u bereid is van de grondlegging der wereld, want ik ben hongerig geweest en gij hebt mij te eten gegeven, ik ben dorstig geweest en gij hebt mij te drinken gegeven; ik was een vreemdeling en gij hebt mij geherbergd..... Voorwaar zeg ik u, voor zooveel gij dit één van deze mijne minsten gedaan hebt, zoo hebt gij dat Mij gedaan. Moge God u allen zegenen, is de bede van uw Broeders,

Wm. J. DALEBOUT.  
HILBERTUS NOORDA.  
PHILLIP C. CALL.

---

### Verslag der Rotterdamsche Conferentie.

---

De Rotterdamsche Conferentie begon in den vorm van een leeraar- en leeraressenvergadering, waar ook de locale priesterschap tegenwoordig was. Gezongen werd lied 189, waarna ouderling Alfred Linberg van Winschoten, een gebed opzond. Vervolgens werd lied 127 gezongen. De aanwezige leeraars en leeraressen van de verschillende organisaties werden genoteerd. De verschillende organisaties vertoefden alle tezamen, zonder zich in aparte klassen te verdeelen. Ouderling F. J. Murdock, secretaris der Zending, besprak het onderwerp: „Hoe kan men de beste medewerking verschaffen „met betrekking tot de Zusterhulpvereniging.” Daarna besprak ouderling C. O. Spencer, Conferentie-President van Amsterdam, de plichten dergenen, die in de Zondagsschool werkzaam zijn. Het doel, de plichten en voorrechten van het Priesterschap werden door ouderling J. D. Kooiman, Conferentie-President van Rotterdam, besproken. De President der Zending, Charles S. Hyde, sprak over de vele moeilijkheden voor al degenen die een verantwoordelijke positie bekleeden, hetzij in het huisgezin of in de Kerk. Als slotzang werd lied 47 gezongen en door ouderling E. T. Lyon, Conferentie-President van Utrecht, een dankgebed opgezonden.

Op Zaterdagavond was de vergaderzaal geheel en al gevuld. Geopend werd door het zingen van lied 4. Ouderling J. Zilver-schoon van Den Haag, vroeg een zegen af, waarna lied 44 gezon-

gen werd. Ouderling J. D. Kooiman, Conferentie-President van Rotterdam, gaf de inleidingstoespraak, waarin hij als onderwerp het woord van wijsheid besprak. Vervolgens verklaarden ouderlingen A. Stam van Dordrecht, en L. H. Crockett van Leiden, gehoorzaamheid en de gevolgen.

Zuster De Roo van Schiedam, bracht een solo ten gehoor.

Als laatste spreker besprak ouderling A. Sieverts, assistent-redacteur van „De Ster”, het ontwikkelen van het persoonlijk karakter, dat door het bestudeeren van eigen fouten, men niet zoo spoedig de fouten van een ander zou opmerken. Geëindigd werd door het zingen van lied 182, waarna ouderling A. van Tussenbroek van Rotterdam, een dankgebed opzond.

De Zondagmorgenvergadering, die in het Nutsgebouw gehouden werd, was goed bezet. Ruim 550 menschen waren aanwezig. Na lied 16 gezongen te hebben, werd door ouderling Martinus Vuyk van Schiedam, een gebed opgezonden. Vervolgens zong het dubbelmannenquartet van Rotterdam: „Leidt mij, o Gij Goede Meester!”

Ouderling J. D. Kooiman, Conferentie-President van Rotterdam, sprak zijn tevredenheid uit over de vele aanwezigen. Broeder De Vroom, locale ouderling van Den Haag, besprak het doel, de plichten en de geestelijke ontwikkeling van de Zondagsschool. „Ten eerste”, zeide hij, „hangt het bezoek aan de Zondagsschool van onze gemoedsgesteldheid af. Allen, groot en klein, moeten daarheen gaan, de grooten voornamelijk zonder vooroordeel, of om fouten te zoeken. Spreker verklaarde waarom de bezoekers, zoolwel als de leeraars en leeraressen, de les moeten instudeeren, alvorens zij zich naar de Zondagsschool begeven. Verder besprak hij het voorrecht, dat de kinderen hebben om in de Zondagsschool opgeleid te worden.

Zuster Aplonia S. Versteeg, leerlinge der Zondagsschool van Rotterdam, toonde op schoone wijze aan welk een invloed de Zondagsschool heeft op het jonge geslacht door de verschillende grondbeginselen der Kerk op klare wijze uit te leggen.

Het meisjeskoor, onder leiding van Zr. C. de Waal, zong: „Laat ons vriendelijke woorden steeds spreken.” Na het zingen verzocht de Zendings-President Chas. S. Hyde, hen het: „O, mijn Vader!” te zingen, dat, nadat de woorden door ouderling Kooiman voorgelezen waren, op schoone wijze door hen ten gehoor werd gebracht. Nadat Zuster Tilly Schoten van Den Haag, gevraagd was eenige woorden aangaande de Zondagsschool te spreken, gaf de uitgenoodigde haar getuigenis van den geestelijken vooruitgang dien zij persoonlijk verkregen had door zich ijverig op de vele leerzame dingen van het Evangelie toe te leggen.

Ouderling Pieter Noorda, die 's morgens van Zion hier in Hol-

land arriveerde, werd gevraagd eenige woorden tot de menigte te spreken. Spreker verklaarde op welke wijze hij het Evangelie in dit land had aangenomen, en zijn ervaringen in het land van Zion, waar hij 21 jaar vertoefde, en is nu hier gekomen om zijn medelandgenooten met dit zelfde Evangelie in kennis te stellen. De vervulling der profetieën, die door den profet Joseph Smith gegeven zijn, werden door ouderling John Zilversehoon van Den Haag, besproken. Als laatste spreker weerlegde ouderling Ralph R. Merrill van Rotterdam, wat verkregen moet worden om autoriteit te bezitten en het Koninkrijk van God in te kunnen gaan.

Tot slot zong het mannenkoor van Rotterdam, onder leiding van ouderling A. van Tussenbroek: „An Angel from on High”. Het dankgebed werd door ouderling Thijs Winkel, van Den Haag, opgezonden.

De middagvergadering, die om 2 uur aanving in de zaal Excelsior, werd geopend door lied 69. Nadat ouderling J. v. d. Werf van Amsterdam, gebeden had, werd de vergadering voortgezet door het zingen van lied 7. Het H. Avondmaal werd rondgediend; daarna werden de namen der Kerkautoriteiten en die van de Zending voorgelezen en goedgekeurd. Ouderling N. G. Teerlink van Delft en H. Poelman van Rotterdam, bespraken de dingen van deze Kerk, die niet in andere kerken gevonden worden, en dat wij zowel gelooven moeten dat God Zelf aan wetten onderhevig is, als dat Hij den mensch onder wetten gesteld heeft.

Zr. Lanora S. Hyde, presidente der Zuster-Hulpvereniging van deze Zending, sprak over de vruchten van voorbeelden, dat goede voorbeelden ons tot Christus-gelijke wezens leiden. Verder maande zij de zusters aan zich zooveel mogelijk te organiseeren voor 't nut van het algemeen.

Tot slot sprak President Chas. S. Hyde over de leiding van den Heiligen Geest, die ons leidt in alle waarheid. Dat God het Evangelie aan de eenvoudige, ongeleerde menschen gegeven heeft om de wijzen der wereld beschaamd te zetten. Na het zingen van lied 73, werd door ouderling Q. L. Clayton van Sneek, een dankzegging opgezonden.

Om 7 uur was de zaal in het Nutsgebouw geheel en al gevuld. Lied 38 werd gezongen, waarna ouderling K. M. Cannon van Amsterdam, een zegen afsmeekte. Het Haagsche en Rotterdamsche zangkoor bracht tezamen een schoon Engelsch loflied ten gehoor: „Tarry with me, o my Savior!”

Ouderling J. Sijkema van Schiedam, verklaarde van welke waarde toegeëigende autoriteit is, door verschillende gelijkenissen te geven. Het uitgestrekte doel der Zending van den Verlosser, dat ook het werk voor de dooden in zich sluit, werd door ouderling E. Landwaard, Conferentie-President van Groningen, besproken.

Ouderling H. Poelman zong nu een solo. Ouderling J. D. Kooiman sprak over het beoefenen van waar geloof, en toonde aan wat het volk van Enoch verkregen had door het beoefenen hunner plichten. Het zangkoor zong nu een loflied: „Een Engel van den Heer”, dat kort geleden door ouderling F. I. Kooiman van Salt Lake City, uit het Engelsch vertaald is.

Als laatste spreker besprak Pres. Hyde de uitwerking van een practischen godsdienst. Spreker zeide, dat zuivere en redelijke godsdienst noodzakelijk is voor het menschdom. Hij toonde de dwaalbegrippen aan van degenen, die beweren Gode lief te hebben en hun vijanden of naasten niet bijstaan in moeilijke omstandigheden, kan hij Gode liefhebben? Verder besprak hij het 12de artikel des Geloofs, en verklaarde met zekerheid, dat deze Kerk de vermaningen van Paulus stipt tracht na te leven, niettegenstaande de wereld een vooroordeel over haar uitspreekt. Ook werd de wet van toewijding verklaard en hoe of die vervangen is door de wet van tienden en maande de Heiligen aan, zich voor te bereiden door trouw hun plichten na te komen, daar de wet van toewijding wederom ingesteld zal worden. Het woord van wijsheid werd verklaard; dat die wet ingesteld is voor het behoud van het lichaam en het beoefenen van reine gedachten.

Als slotzang zong het zangkoor een Engelsch loflied: „O Lord most mercyfull”. Een dankzegging werd door ouderling F. J. Murdock, secretaris der Zending, geofferd.

Maandagmorgen om 9 uur kwamen de zendelingen bijeen in de zaal Excelsior. Ook daar werd genoten van de vele leerzame dingen, die daar behandeld werden. Na de vergadering werd er een foto van al de aanwezigen genomen.

Andermaal kan gezegd worden, dat deze laatste Rotterdamsche Conferentie uitnemend geslaagd is. De wijze, waarop het program voor de Zondagmorgenvergadering was samengesteld, maakte een aangename indruk, die een werkelijke afschaduwing is van de algemeene groote Conferentie te Salt Lake. In al de vergaderingen was de Geest des Heeren tegenwoordig, die getoond werd door de groote aandacht, die betoond werd. Veel lof kan aan beide, het Haagsche en Rotterdamsche zangkoor, toegezegd worden, die onder de leiding van ouderling H. Poelman van Rotterdam, zich veel opofferingen getroost hebben. Hopende dat deze Conferentie vele onderzoekers getrokken heeft en alle leden versterkten moed en levenskracht ingegeven heeft, om de besproken feiten nauwkeurig in praktijk te brengen.

---

## STA OP EN WASCH UW ZONDEN AF.

### *De eenigste weg.*

Wij gelooven dat de eerste beginselen en verordeningen van het Evangelie zijn: 1e. Geloof in den Heere Jezus Christus; 2e. Bekeering; 3e. Doop door onderdompeling tot vergeving der zonden; 4e. Oplegging der handen voor de gave des Heiligen Geestes. (Artikel des Geloofs 4).

„Mannen broeders, wat zullen wij doen?” Dat was het vurig, kwellend, bijna wanhopig geroep van de nederige menigte, die door de geïnspireerde woorden van Petrus, de presideerende Apostel, op den eersten Pinksterdag na de kruisiging van Christus tot het besef gebracht werd, van haar vreeselijke schuld.

Wat zullen wij doen? Wat kunnen wij doen? Is er nog hoop voor ons? Dit is overal en altijd het geklaag van berouwvolle boetvaardige zielen. Wanneer het geweten hem overtuigt van zonde door oprechte bekeering, en zichzelf ten laatste in de afkeerige beoedeling van overtreding ziet, gevoelt de zichzelf-veroordeelende zondaar zich met gloeiend verlangen getrokken om alle mogelijke herstelling te maken, en is ijverig bezig om de toestanden van vergeving te leeren en te gehoorzamen, indien er zulks bestaat.

Aan iedere ziel, die dus in de diepten gebracht is door de gunstige, alhoewel kwellende invloeden van bekeering, allen die dus voor genade en verlossing vragen, is het antwoord direct en kort:

„Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den naam van Jezus Christus tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen. (Handelingen 2: 37-39).

De belofte van vergeving is net zoo wijd als het gebied van zonde; want, behalve zij, (en er kan met verlichting gezegd worden dat zij weinige zijn) die zoo ver in de modderpoel van ongerechtigheid gezonken zijn, dat zij gerekend worden onder de „Zonen des verderfs”, voor wie bekeering onmogelijk is, kunnen allen zalig worden door in overeenstemming met de vereischten te leven, die door den Stichter van het plan van Zaligheid zijn ingesteld. De noodzakelijkheid om te vergeven is gelijkerwijs algemeen: „voorwaar er is geen mensch rechtvaardig op aarde, die goed doet en niet zondigt”. (Prediker 7: 20.)

Is het niet redelijk, en geheel en al in harmonie met de gewone manieren van menschen in hun gemeenschappelijke belangen, dat er degelijke bewijzen verlangd zullen worden, om de echtheid van de bekeering, die wij in enkele woorden uiten, bevestigen? Is het genoegzaam dat de schuldenaar enkel zijn verplichtingen bekent, en zijn spijt uitdrukt dat hij voorheen niet in staat is geweest die na te leven. Hij moet iets meer doen, anders zal hij voor eeuwig

in schuld blijven. Het zegel waardoor bekeering is bekrachtigd, is de doop in water voor de vergeving van zonden; want hierdoor wordt het bloed van Jezus Christus doeltreffend gemaakt om van zonden te reinigen. (Zie Johannes 1:7.)

De Stem in de wildernis, die de komst van den Heere vermeldde, de bekendmaking die Jeruzalem deed opwekken en door geheel Judea en Galilea weergalmde, was „de doop van bekeering voor de vergeving der zonden”. (Markus 1:4; Lukas 3:3.) De reinigende verordening kon niet zonder onderscheid bediend worden; het was voor diegenen die vruchten voortgebracht hadden „vruchten van bekeering”, zij wier bekentenis van berouw een waar teeken was van hun berouwvollen staat.

Ook Saulus van Tarsus, toen hij berispt werd voor zijn verkeerd besteedde dienstijver in het vervolgen van 's Heeren volk, riep in zielsangst uit: „Heere, wat zal ik doen”? Uit den mond van den godvruchtigen Ananias kwam het antwoord: „Sta op en laat u doopen, en uwe zonden afwasschen.” (Zie Handelingen 22.) En Saulus, die later bekend was als Paulus, een prediker van gerechtigheid en een Apostel van den Heere Jezus Christus, leerde die zaligmakende leerstelling dat door den doop in het water komt een vergeving van zonden.

Evangelisten en profeten, die in de dagen van ouds tot de kudde van Christus bediend hebben op het vasteland van Amerika, leidde het volk op hetzelfde pad, dat van bekeering en de doop door water, de eenigste weg waardoor vergeving van zonden toen of ooit kan verkregen worden. Lees het voor uzelf in het Boek van Mormon, dat de Schrift van het Westelijk vasteland is: „Want de poort, waardoor gij moet ingaan, is bekeering en de doop in water; en dan komt de vergeving der zonden door vuur en den Heiligen Geest.” (2 Nephi 31:17.)

„Komt en gaat voort en bewijs aan uwen God, dat gij gewillig zijt om u van zonden te bekeeren, en een verbond met hem te sluiten om zijne geboden te bewaren, en hem dezen dag te getuigen door in te gaan in de wateren om gedoopt te worden.” (Alma 7:15.)

Hoor de woorden van den Heere Jezus Christus, door den profet Mormon: „Keert allen, gij heidenen, van uwe goddelooze wegen, en bekeert u van uwe booze werken, van uwe leugens en bedriegerijen, van uwe hoerderijen, en uwe geheime gruwelen, uwe afgoden, en uwe moorden, en uw priesterbedrog, en uwe jaloerschheid, en uwe twisten, en van al uwe goddeloosheden en gruwelen, en komt tot mij en wordt gedoopt in mijnen naam, opdat gij eene vergeving uwer zonden moogt ontvangen en vervuld moogt worden met den Heiligen Geest, opdat gij gerekend moogt worden onder mijn volk hetwelk van het huis Israël is.” (Nephi 30:2.)

En verder:

„De eerste vrucht der bekeering is de doop; en de doop komt door het geloof, tot vervulling der geboden; en het vervullen der geboden brengt de vergeving der zonden. (Moroni 8: 25.)

Aan zijn gevolmachtigde dienstknechten in deze eeuw, de dragers van het Heilige Priesterschap, dat weder op de aarde hersteld is, heeft de Heere het gebod gegeven, dat zij opnieuw dezelfde onveranderlijke waarheid aan de wereld verkondigen, dat alleen door den doop vergeving van zonden beloofd is. Aldus lezen we:

„Doch gij zult bekeering prediken en geloof in den Zaligmaker, en vergeving van zonden door den doop en door vuur, ja, zelfs den Heiligen Geest.” (Leer en Verbonden 19: 31.)

Zulks is de onveranderlijke wet van God, door alle eeuwen heen. Er is geen andere weg op de aarde, of in den Hemel gesteld waardoor de waarde van verzoening van Jezus Christus verlossing aan het menschdom kan brengen.

---

### Ontslagen.

---

Ouderling Phillip C. Call is 24 April 1925 eervol ontslagen. Hij is werkzaam geweest in Rotterdam, Den Haag, Arnhem, Delft en is de laatste 9 maanden Conferentie-President van Utrecht geweest.

---

### Aangekomen.

---

Uit Zion zijn aangekomen ouderlingen P. Noorda en Francis H. Gunnell en in verschillende vertakkingen geplaatst.

---

### INHOUD.

Gave en macht van Profetie zoals die door de Ouder- lingen van de Herstelde Kerk van Christus be- oefend zijn. . . . . blz. 213	Afscheidsgroet . . . . . blz. 221
Zondagsschoolwerk . . . . „ 221	Verslag van de Rotterdamsche Conferentie . . . . . „ 222
Tot Wederziens . . . . . „ 221	Sta op en wasch uw zonden „ 226
	Ontslagen . . . . . „ 228
	Aangekomen . . . . . „ 228

---

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.